

مرغ طوفان

از: علیرضا نوری زاده

حالا که دیگر مرغ توفان نیست
سردار فرداهای ایران گیست؟
شب کورها شادند و در پرواز
در شهرشان امشب چرا غایبیست

حالا که دیگر نیست
انگار می دانیم
او چون عقابی پیر؛
تنها بود

ما در حصار خویشتن،
بی او
او در گریز از خویش،
با ما بود

آن شب که ایران خسته از فریاد
در دستهای او رهائی یافت

ما بی خبر از وحشت تاریخ
رفتیم و تنهاش رها کردیم
او صبح صادق بود و ما مسحور
بر فجر کاذب افتدا کردیم
حالا که دیگر نیست

انگار می دانیم:

او روشنائی بود و هشیاری
معنای آزادی و بیداری
در دستهایش زندگی جاری
یک لحظه بود اما،

چه بسیاری.

فریاد او در شعرها جاری است
خاموشی اش آغاز بیداری است

